

Kdyňsko na poutních cestách

Společné foto u pamětního kamene ve Všerubech bezprostředně poté co ho posvětil plzeňský biskup T. Holub. Na snímku společně s iniciátorem akce J. Altmanem z Eschlkamu, starostou Všerub V. Bernardem, starostou Eschlkamu J. Kammermaierem a dalšími účastníky třídenního putování.

Po požehnání pamětnímu kameni a krátké společné modlitbě se více než stovka poutníků vydala po Svatojakubské cestě ze Všerub do cíle třídenního pochodu – partnerského města Eschlkam.

Kamenný milník u horské chaty Koráb posvětil v cíli první etapy kdyňský vikář Miroslav Kratochvíl. Kromě ostatních účastníků přihlíželi starostka obce Loučim Jana Dirriglová, starosta Kdyň Jan Löffelmann a člen rady města Jan Kadlec.

První kilometry v nohou, horko a vidina první občerstvovací stanice. Tak zachytil náš objektiv před Dlažovem nejmladší účastnice třídenního pochodu. České dívky tak první den výrazně snižovaly věkový průměr stovky převážně německých poutníků.
Foto i texty Vlastimil Hálek

V Kolovči si přemleli děti

Netradičně byli pasováni předškoláčky MATEŘSKÉ ŠKOLY KOLOVČ. Neprobíhalo totiž v kulturním domě, ale na zahradě mateřské školy a dokonce v netradičním pojetí. V pátek 16. června odpoledne se už děti svého velkého dne nemohly dočkat. Jejich rodiče, rodinní příslušníci a ostatními zájemci seděli v prostoru před školkou, kde je přivítala ředitelka paní Helena Moudrá a promluvil též starosta Kolovče pan Václav Pergl.

Pasování se neslo v duchu pohádky "Ať žijí duchové" a děti byly pracovití skřítky. Po jejich vystoupení byly jednotlivé děti představeny, řekly, s čím si nejraději ve školce hrály a čím by chtěly v budoucnu být. Pak už šup do mlýna, aby byly přemlety na školáky, protože má Kolovč svůj mlýn na přemílání starých bab na mladá děvčata, proto i zde se tato tradice objevila.

Na zahradě byla za tímto účelem postavena maketa přemílacího mlýna. Poté dostávala děvčátka červenou šerpu a chlapci modrou. Všichni dostali ještě batoh a drobnosti do školy.

Jana Bartáková

Z novely o pohřebnictví

Novela o pohřebnictví je účinná od 1.9.2017, zde jsou nejdůležitější změny týkající se zejména ustanovení vztahujících se k provozovatelům veřejného pohřebiště – obcím. Příkladem dvě upozornění:

◆ Nesjedná-li pohřbení těla do 96 hodin od úmrtí žádný vypravitel pohřbu, zajistí pohřbení slušným způsobem podle místních zvyklostí obec, na jejímž území k úmrtí došlo nebo bylo tělo zemřelého nalezeno – o zajištění pohřbení lze uzavřít veřejnoprávní smlouvu s jinou obcí. Součástí pohřbení je i uložení urny. Tělo zemřelého, u něhož nebyla zjištěna totožnost, může být pohřbeno pouze uložení do hrobu, nebo hrobky, ne zpopelněním. Jedná-li se o cizího státního příslušníka, je zpopelnění možné jen se souhlasem příslušného státu, neobdrží-li obec souhlas do 1 měsíce od oznámení úmrtí, zajistí pohřbení uložení do hrobu.

◆ Provozování veřejného pohřebiště – součástí již není pohřbívání, provádění exhumací, ukládání, rozptyl, vysp lidských ostatků – tyto činnosti obec již nezajišťuje, ale je povinna je umožnit pohřební službě.

Marie Pluhařová,
Centrum společných služeb

Běhařovským hasičům bylo sto dvacet let

V sobotu 27. května v Běhařově proběhla oslava 120 let založení místního sboru při níž byl vysvěcen nový hasičský prapor a proběhla hasičská okrsková soutěž. Prapor byl vyroben firmou Velebný a Fam. Na jeho zhotovení byla v obcích Běhařov a Úborsko pořádána sbírka. Sbírka pokryla poloviční náklady praporu, nejvyšší částkou přispěla místní organizace Červeného kříže.

Sraz účastníků oslavy byl stanoven na 11:30. Ve 12:00 se slavnostním průvodem pozvané sbory přemístili do místního kostela, kde proběhla mše a byl zde vysvěcen prapor. Po vysvěcení byly předány pamětní stuhy sborům, které se oslavy zúčastnily s praporem SDH Strašín, SDH Loučim, SDH Chodská Lhota, SDH Slavíkovice. A dále se oslavy zúčastnily sbory SDH Pocinovice, SDH Libkov, SDH Křištín, SDH Soustov, SDH Buková, SDH Dlačov a SDH Miletice.

Po mši se slavnostním pochodem došlo na hřiště za hasičskou zbrojnicí. Zde proběhl slavnostní nástup a krátké seznámení s historií a současností sboru. Také zde byla předána ocenění aktivním členům sboru, bylo předáno nejvyšší ocenění, a to Řád svatého Floriána panu Václavu

Gröszlovi st. Poté proběhla okrsková soutěž okrsku Dlačov. Na závěr družstvo z Křištína předvedlo požární útok s histo-

rickou jednoválcovou stříkačkou firmy Flader z roku 1935.

Helena Gröszlová, Foto: Petr Veselák

Kdyňsko dbá na zahraniční kontakt

Zrušením železné opony vznikla velmi těsná spolupráce tří sousedících obcí – města Kdyně, městyse Všeruby a obce Eschlkam. Zpočátku otevírala oficiální prostor k dnes velmi tradičním přeshraničním kontaktům. Dnes legendární setkávání se konalo v už neexistující restauraci „U Mašků“.

Je na místě uvést reprezentanty obcí, kteří se účastnili těchto setkání po komunálních volbách v roce 1990. Byl jím nedávno zvěčnělý starosta Všerub Jiří Ševčík, starosta Eschlkamu Alois Brey, starosta Kdyně Jan Löfelfmann. Nepostradatelnými se stali pan Jan Svoboda i pan Haas v roli tlumočnicků.

Každé takové setkání mělo tehdy nezanebatelný společenský rámec a přátelství starostů bylo předpokladem úspěchu i mnohých společných akcí. Se vstupem do Evropské unie a následným přistoupením naší země do Schengenu se situace velmi zjednodušila. Dnes se každoročně koná dění spojené s poutním místem Tanaberk a aktuálně rozsáhlý projekt Svatojakubské cesty.

Přeshraniční spojení Kdyně, Všerub a Eschlkamu není jedinou zahraniční aktivitou města Kdyně. Již v roce 1998 se ještě pod záštitou tehdejšího Okresního úřadu v Domažlicích konala návštěva zástupců měst a obcí domažlického okresu v bernském kantonu. **Na základě této návštěvy vzniklo partnerství se švýcarskou obcí Hasle bei Burgdorf.** Ona první návštěva měla své pokračování v příjezdu švýcarských zástupců do Kdyně. Školy na obou stranách prezentovaly také svůj zájem v navazování partnerství. Postupně se však kontakty omezily jen na zdvořilostní korespondenci. Na švýcarské straně se změnilo vedení obce. Vzdálenostní limity spojené i s tím, že Švýcarská konfederace není členem Evropské unie, také přispěly k utlumení kontaktů. Nyní však projevili zástupci obce Hasle bei Burgdorf chuť k intenzivnější spolupráci. Stalo se tak i na podnět dopisu, který jsme v minulém roce zaslali novému vedení švýcarské obce.

Hasle bei Burgdorf pořádá velkou výstavu, na které byli Kdyňští pozváni s možností prezentovat naše město, jeho turistické, kulturní i obchodní možnosti. Informační centrum tedy společně se zástupci města připravují prezentaci ve Švýcarsku začátkem září letošního roku. Obec Hasle bei Burgdorf je umístěna v území řeky Emme. V její oblasti se vyrábí také proslulý sýr emmentál. Je to velmi zajímavá obec, která v minulosti byla obětí velkých záplav. Hasle sousedí s okresním městem Burgdorf a leží v dopravní blízkosti Bernu. Okolí tvoří kopcovitá krajina ne nepodobná naší Kdyni.

V posledních letech se také z iniciativy starosty Parsbergu Josefa Bauera a našeho informačního centra slibně rozvíjí spolupráce s tímto bavorským městem.

Poslanec Parlamentu ČR Vladislav Vilímc (zprava) při jednání s kolegou z Bundestagu, Karlem Holmeierem.

Kdyňsko společně s Parsbergem vystavuje např. na veletrhu Regiontour v Brně. Parsberg je velmi krásné město s impozantně vyhlížejícím hradem. Má hodně co nabídnout. Leží v oblasti Horního Falcka zhruba ve směru z Regensburgu na Norimberk. Parsberg je vlastně kulturním a vzdělávacím centrem celého okresu Neumarkt. Tradičně také spolupracuje s francouzským regionem Franche-Comté. A i tito francouzští kolegové

nás před dvěma lety navštívili, odjížděli pryč s nejlepšími zážitky.

Nyní probíhá přeshraniční projekt s dalším sousedícím městem Parsbergu, obcí Beratzhausen. Po koncertě v Beratzhausenu proběhne výstava obrazů výtvarníků z této oblasti v prostorách kdyňského muzea a plánuje se opětovně účast města Kdyně na tradičních předvánočních trzích v Německu.

Svým způsobem ojedinělý vztah spojený se zakladatelem apiterapie Filipem Terčem váže Kdyni ke slovinskému druhému největšímu městu Mariboru a tamnímu včelařskému spolku. Slovinci projeví zájem o rozvíjení metody Filipa Terče, jehož považují skutečně za významnou osobnost svého města. Filip Terč se narodil v Prapořišti a přes Vídeň se dostal do Mariboru, kde působil až do své smrti. Vedle léčebné metody využívající včelích produktů se významně zasloužil i o výstavbu tamního Národního domu.

Menší města vždy budou rozvíjet a udržovat zahraniční kontakty v rámci svých územních možností. Obce ani města fakticky nemohou suplovat úlohu státu a případně krajů v této oblasti. Na druhé straně je vždy dobré spolupracovat, rozvíjet rozumné kontakty a vzájemně se inspirovat. Je mnoho věcí, které jsou následováníhodné. Velkou příležitostí skýtají tyto kontakty pro školy, ale také spolky. Ve spolupráci s Parsbergem došlo např. k navázání kontaktů prapořištských hasičů i řady osobních, přátelských kontaktů.

Ing. Vladislav Vilímc,
místostarosta města Kdyně

KVALITNÍ BRÝLE VÝHODNĚ

KUPON NA SLEVOU

AXEL OPTIK

DOMAŽLICE - Msgre. B.Staška 16 - Tel.: 777 999 913
DOMAŽLICE - Rohova 98 - Tel.: 777 999 916
KDYŇE - náměstí 22 - Tel.: 777 999 918

Kupon platí při zakoupení obruby pro číre jednoohniskové plastové čočky s antireflexní úpravou a tvrzením.

Svatojakubské dny na Kdyňsku

Od pátku 21. do neděle 23. července probíhaly v rámci přeshraniční spolupráce obcí Eschlkam, Vseruby, Kdyně, Klatovy a Loučim Česko-německé Svatojakubské dny s mottem „Stavět mosty se svatým Jakubem“.

„Když se ohlédnu zpět, tak asi tak před rokem proběhlo u nás ve Vserubech první setkání, kde nás tehdy všechny Josef Altmann, vedoucí turistického informačního centra v Eschlkamu, seznámil s myšlenkou Svatojakubských dní,“ vzpomíná vserubský starosta Václav Bernard, „motto bylo vymyšleno záhy, jelikož v rámci dlouholeté přeshraniční spolupráce stále stavíme pomyslné mosty mezi česko-německou hranicí“.

Stěžejním bodem přípravy bylo listopadové setkání v roce 2016 s plzeňským biskupem Tomášem Holubem. Po jeho příslibu účasti na Česko-německých Svatojakubských dnech a převzetí záštity z české strany, začaly přípravy.

A jak vůbec probíhaly tři dny putování?

Ve třech etapách ušli poutníci celkem 41 km. Slavnostně bylo požehnáno čtyřem svatojakubským kamenům v jižní větvi Svatojakubské cesty v České republice, a to v Klatovech, u Modlína, na Korábu a ve Vserubech. Každou etapou doprovázelo požehnání od klatovského pana faráře Jaroslava Hůleho, od kdyňského pana faráře Miroslava Kratochvíla a mrákovského pana faráře Przemyslaw Ciupaka. Velkou ctí pro poutníky bylo samotné požehnání od pana biskupa Tomáše Holuba v Klatovech a ve Vserubech. Celkem absolvovalo třídní putování více než 150 poutníků z Čech a z Německa. Je třeba zmínit „občerstvovací stanice“ u Modlína, na Tanaberku, v Seugenhof a Großaign. V cíli každé etapy, na Korábu, ve Vserubech a v Eschlkamu, bylo připraveno pohoštění s doprovodným kulturním programem.

„Setkání mezi českými a německými poutníky, se kterými jsme se potkali úplně poprvé, bylo moc milé. Z počátku jsme se trochu ostýchali a naše dobrý den a Grüß Gott znělo rozpačitě. Za krátko jsme ale putovali jako přátelé a společně se zdravili ahoj a servus,“ poznamenal Josef Altmann.

Procházeli jsme nádhernou krajinou, pozastavili se v kostelích, kapličkách i u křížků, které stojí již staletí na těchto cestách jako svědectví dávných poutní-

ků. Navázali jsme nová přátelství, poznali jsme nová místa, díky přízni počasí nám byly dopřány překrásné pohledy do otevřené krajiny, šlo o příjemné strávené chvíle a vytržení z každodenního stereotypu. Středověký poutník se na pouť vydával z náboženských důvodů. Pouť pro něj byla výrazem živé víry, zbožnosti a pokání, prostředkem k očistění. Dnes se na tuto cestu lidé vydávají z různých důvodů a pohnutek. V dnešní uspěchané době, se putování po svatojakubské cestě může stát součástí něčeho, co osvěží naši duši i mysl.

„Je úžasné, že se stále nachází příležitosti, které umožňují prohloubit a posílit dlouholeté partnerství, které bezvadně funguje už od roku 1994, a byli bychom rádi, kdyby se z tohoto pilotního projektu stala tradice,“ dodává starosta Václav Bernard.

Během putování jsme si stále přáli šťastnou cestu, kterou bychom chtěli předat i vám všem - Buen Camino!

Městys Vseruby by chtěl touto cestou poděkovat:

ZOD Mrákov a celému realizačnímu týmu za vzorně připravené a kvalitně zpracované občerstvení u příležitosti konání Česko-německých svatojakubských dní.

JSDHO Vseruby a JSDHO Hyršov za pomoc při organizování a přípravách kulturních, společenských a sportovních akcí a při zajišťování péče o veřejnou zeleň.

Všem aktivním členům Spolku Tanaberk za vzornou péči o poutní místo Tanaberk a pomoc při přípravách kulturních, společenských a duchovních akcí.

Rovněž děkujeme Euroregionu Šumava za poskytnutou dotaci z Programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Svobodný stát Bavorsko Cíl EÚS 2014 – 2020 a Plzeňskému kraji za poskytnutou dotaci z rozpočtu Plzeňského kraje v rámci programu „Podpora kultury v Plzeňském kraji pro rok 2017“.

Mnohokrát děkujeme a vážíme si Vaší podpory a spolupráce!

Václav Bernard, starosta městyse Vseruby a předseda spolku Tanaberk

Svěcení křížové cesty Tanaberku

Na začátku prázdnin, v neděli 2. července odpoledne, posvětil farář Miroslav Kratochvíl novou křížovou cestu na Tanaberku.

V úvodu této slavnosti se poutníci shromáždili v prostorách kostela sv. Anny na Tanaberku. Pan farář vše zahájil úvodní modlitbou a poté pronesl: „Myšlenku vytvořit křížovou cestu na Tanaberku už jsem měl hodně dávno, ale až letos se ji podařilo uskutečnit. A protože si Tanaberk letos v létě bude připomínat tři sta let výročí od vystavení tohoto barokního kostela, tak se to vlastně hodí.“ Následně pan farář seznámil poutníky se vznikem křížové cesty. Poděkoval těm, kteří mu s výrobou, přípravou a umístěním jednotlivých zastavení křížové cesty pomáhali. Všechna zastavení křížové cesty tvoří opracované různé velké kameny zasazené do krajiny při příjezdové cestě k Tanaberku, na kterých je nalepena dlaždice s příslušným nápisem.

Poté se všichni odebrali ven z kostela a prošli průvodem a za zpěvu písně všechna jednotlivá zastavení křížové cesty. Pan farář každé zvlášť posvětil.

V přílehlém prostoru Tanaberku bylo poté připraveno občerstvení spojené i s opékáním vuřtů a přátelským posezením.

Martina Matějková

Krajský Plamen a naše slzy

Letošní krajské kolo hry Plamen připadlo na termín 10.–11. června v Tachově. Z našeho okresu vzešli dva postupující, a to Chodská Lhota a Chodov, doplněné mezi sebou a mladými hasiči ze Kdyňe a Stanětice.

Po napjatém okresním kole se reprezentanti utkali s výběrem každého okresu o postup na re-

publikové finále ve Zlíně. Šest družstev starších a pět družstev mladších hasičů. Družstva dorazila v průběhu pátečního podvečera, kdy zároveň vrcholily přípravy stadiónu. V sobotu ráno se začalo.

Slavnostní nástup brzy vystřídala první disciplína, štafeta CTIF. Do odpoledních hodin jí násled-

oval požární útok CTIF, štafeta požárních dvojic a štafeta 4x60 metrů. Sobotní klání zakončil branný závod v okolních lesích a polích. Po prvním dni Chodská Lhota byla na 3.–4. místě a Chodov na 4.–5. místě.

Královská disciplína – požární útok – druhého dne rozhodla. Až do druhých pokusů nebylo nic jasné. Pak přišly slzy a jásot. V obou našich případech, bohužel slzy. Setinky dělily obě družstva od lepšího místa. Pachut' trpké chuti prohry vylepšili závodníci v běhu jednotlivců. Lucie Mathausarová a Daniel Kratochvíl získali v kategorii mladších první místa. První místo v kategorii mladších získalo Horní Hradiště. „Za okresní odbornou radu mládeže patří kolektivům poděkování za vzornou reprezentaci našeho okresu, též všem vedoucím, instruktorům a rodičům. Dělají to všichni ve svém volném čase zadarmo a jedinou odměnou je úsměv. O to víc mě mrzí, že tato dobrovolnická činnost není vždy pochopena a

podporována, jak si zaslouží. Ať už to způsobuje lidská závist, nepřejčnost či nepochopení. To zabíjí budoucí generace hasičů a co je možná nejhorší, budoucnost dobrovolnictví.“ Josef Hoffmann vedoucí OORM Domažlice.

Hanka Hoffmannová

Filmy z ptačí perspektivy

Infocentrum Kdyňe se zapojilo do iniciativy Dobrovolného svazku obcí Domažlicko při prezentaci některých turistických cílů z ptačí perspektivy.

Krátké videosekvence a fotografické záběry pořízené z dronu budou umístěny na webových stránkách Kdyňska. Město Kdyňe současně připravuje vlastní virtuální prezentaci, která bude mít svoji premiéru na propagační výstavě ve švýcarské partnerské obci Hasle na přelomu srpna a září. V současnosti jsou na webových stránkách města některé záznamy ze společenských událostí už zveřejněny, připravuje se přestavba webových stránek DSO Kdyňsko. Filmy o Kdyňi najdete také na <https://www.youtube.com/channel/UCrJ-PAH3y0e47N-HPdoE7Vxw>. *Vlastimil Hálek*

**Dárek, který ozdobí,
poučí a potěší:**

**Plastická mapa
Českého lesa**

v Turistickém IC Kdyňe

K sedmdesátinám dostali klíče od auta

Součástí oslav 70. výročí Lhoty bylo i slavnostní předání klíčů od nového vozidla.

Po mši svaté, kterou celebroidal vikář Miroslav Kratochvíl a kde místní hasiči stáli s vlajkami čestnou stráž, položili pak členové sboru věnec k pomníku padlých 1. světové války. U tohoto pomníku se odehrávala většina významných událostí v obci.

Po důstojném ceremoniálu se vydal na cestu průvod vedený veliteli hasičů Václavem Kafkou a Tomášem Raiserem. Hasiče podpořili svoji návštěvou zástupci jednotlivých sborů pocinovského okresu.

Před načepeným novým vozem pozdravil přítomné starosta místního sboru dobrovolných hasičů Josef Stuibler, který pohovořil o historii sboru od jeho založení v roce 1899. Poté předal slovo velite-

li sboru Václavu Kafkovi, který ve svém projevu hovořil především o technice sboru. Velmi slavnostní chvíle nastala, když novému vozu požehnal vikář Miroslav Kratochvíl. A starosta obce František Jílek předal klíče od vozid-

la veliteli sboru Václavu Kafkovi. Pak už se ujala slova – tónu muzika Josefa Wagnera a vzala za to pěkně od podlahy, jak se na takovou oslavu sluší a patří.

Pivo bylo grátis, stejně jako chodské koláče z pocinovské pekárny a výborná klobáska za lidových 30 korun.

Nový dopravní vůz Iveco DA L1Z vyšel na 1,8 milionu korun. Kromě samotné obce přispěly i stát a Evropská unie 400 tisíci korunami, Plzeňský kraj pak věnoval 260 tisíc korun. Ze sponzorů je třeba zmínit i místního farmáře Jindřicha Vostárku, který na nové auto přispěl částkou 100 tisíc korun. „Věnoval je i proto, aby malé děti mohly na hasičské soutěže jezdit v bezpečném autě,“ poznamenal starosta Jílek. Auto je v majetku obce a mělo by sloužit všem občanům Chodské Lhoty.

Milan Zajíc

Pohár z „couvání“ se vrací Libkovu

V sobotu dne 15. července se uskutečnil již 17. ročník soutěže "Couvání traktorů s vlekem okolo návsi".

Klání se letos zúčastnilo devět soutěžících. Jako první vyrazil na trať vítěz dvou předchozích ročníků Jiří Červený z Úsilo-va a ustanovil základní čas 5 min. a 10 s. Tento čas překonal až osmý startující, a to domácí zástupce Radek Němeček. Jako jediný pokořil 5 min. hranici a zvítězil s časem 4 min. a 56 s.

Po dvou letech se tedy putovní pohár vrátil zpět do Libkova. Na třetím místě se umístil Erik Kohn z Mlýnce s časem 6 min. a 10 s. Nejen vítězové, ale všichni soutěžící byli za své snažení odměněni hodnotnými cenami. Pořadatelé uvítali dva nové mladé soutěžící, kteří se snad budou soutěže v couvání účastnit i nadále.

Součástí akce byla výstava historických motocyklů, aut, traktorů a bicyklů. Po ukončení soutěže proběhla na závodní trati spanilá jízda zúčastněných veteránů.

Celou akci hudebně doprovázela skupina RELAX z Klatov. Dále pokračovala taneční zábava na parketě na rybníce.

Barbora Černá

Stanětické hasičky v zábavném parku

Každoročně pořádají stanětické hasičky pro své ratolesti zájezd do dětského zábavného parku poblíž Chamu. Letos tomu tak bylo ke Dni dětí a konci školního roku. Připojili se i rodiče s dětmi ze spádových obcí.

Hanka Hoffmannová

Rybářské závody v Kolovči

Za příznivého počasí se konaly v sobotu 10. června v Kolovči na rybníku pod Holcem už tradiční rybářské závody. Klání, se zúčastnilo celkem 22 dospělých rybářů a 7 dětí.

Výsledky soutěžení v kategorii dospělých:

1. místo Milan PAŠEK	289 cm
2. místo Jaroslav HOLÝ	170 cm
3. místo Josef SUK	162 cm

A jak dopadli dětská rybáři:

1. místo Filip KELNER	46 cm
2. místo Jan LOBNER	34 cm
3. místo Jan GABRIEL	29 cm

Pořadatelé byli členové Rybářského spolku Koloveč, kteří se postarali o odměny a občerstvení.

Jana Bartáková

Táborák u kapličky v Nové Vsi

Pro naše děti jsme 2. června připravili večerní program. Po společném táboráku a opečení vuřtů jsme směrem na Vyhliďku pod Rájem rozmístili asi dvacet otázek o naší přírodě. Ve skupince po dvou si děti prošly trasu a odpovídaly na otázky. V cíli u Vyhličky jsme odpovědi zkontrolovali a děti odměnili drobnými dárečky. K táboráku u kapličky jsme se všichni společně vrátili a ještě chvilku si u něj poseděli.

Dana Sajlerová

Víte, že...

● **23. července se odpoledne konala poutní mše u svaté Markéty**, na vršku nad Libkovem a Dlažovem? Mši svatou sloužil klatovský vikář Jaroslav Hülle společně s Josefem Žákem, bývalým generálním vikářem plzeňské diecéze, dnes spirituálem pražského semináře. Mše svatá se zde koná vždy jednou za rok po svátku svaté Markéty. Letos se zúčastnila asi sedmdesátka věřících. A protože bylo příznivé počasí, vystoupali někteří poutníci ještě na rozhlednu, ze které byl krásný výhled do všech světových stran, vzpomíná Martina Matějková

● **Od 31. července vysílají nové kanály z Vraního vrchu?** České radiokomunikace spustily z 31. kanálu vysílače Vraní vrch přechodovou síť v novém vysílacím systému DVB-T2.

● **Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyhověla návrhu poslance Vladislava Vilímce i oprávněnému požadavku měst a obcí?** 9. června 2017 schválila navýšení podílu obcí na DPH v rámci změny zákona o rozpočtovém určení daní. V roce 2018 by tedy do rozpočtů měst a obcí mělo přibýt 8,5 miliard Kč, což na jednoho obyvatele představuje asi 800 Kč navíc.

● **3. září uplyne 287 let od úmrtí stavitele Marca Antonia Gilmetti?** Původně Ital z oblasti kolem jezera Como prožil většinu tvůrčího života v západních Čechách. R. 1686 se oženil s dcerou poběžovického měšťana. Kromě Starého zámku v Chudenicích působil mj. jako jeden z architektů klatovských kostelů sv. Vavřince a Narození Panny Marie, kostela v Nýrsku ad. Byl hlavním architektem kostela sv. Anny na Tanaběrku, jenž letos oslavil 300 let. Marco Antonio Gilmetti zemřel 3. září 1730 v Čachrově na Klatovsku.

● **8. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev v Kolovči se konal 5. srpna?** Celkem se sešlo 6 týmů, z toho tři domácí. Hrál se na dvou kurtech, každý s každým, na dva hrané sety. Putovní pohár si po dvouletém držení domažlických hráčů odvezly zaslouženě Kladruby.

● **Obec Loučim si 5. srpna oslavami připomněla 660 let výročí od svého založení?** Ves Loučim patřila pruskému rodu von Hohenzollern – Sigmaringen. Jedním z majitelů byl Karl Anton von Hohenzollern-Sigmaringen, jehož syn Karel se r. 1881 stal prvním rumunským králem? Kromě Loučimi měli Hohenzollernové v Čechách další majetky, např. v Horní Cerekvi či v Bystřici nad Úhlavou, kde sídlila hlavní správa jejich českých statků. Některá z českých panství držel rod Hohenzollern – Sigmaringen až do konce II. světové války.

Rakousko-uherská hymna nad Branišovem

Poutní mše svatá u kaple blahoslaveného Karla Habsburského nad Branišovem se konala v sobotu 22. července. Mši sloužil Msgre. Miroslav Kratochvíl v tradičním římském ritu (tzv. tridenstská mše). Ta je sloužena výhradně v latinském jazyce. Jedná se o znamení jednoty církve. Kaple nad Branišovem byla postavena v letech 2008–2010, vysvěcena byla 24. 7. 2010 a od té doby se zde každoročně v tuto dobu koná mše svatá. Kaple je určena k příležitostnému slavení mše svaté v tradičním římském ritu a k šíření úcty k poslednímu českému králi. Karel Habsburský byl rakouský císař, uherský a český král, který nastupil na trůn uprostřed 1. světové války a vedle svatého Václava byl jediný český vládce povýšený ke cti oltáře. Byl prohlášen za blahoslaveného 3. října 2004 papežem, dnes již svatým, Janem Pavlem II.

Mše svatá byla zakončena rakousko-uherskou hymnou Zachovej nám Hospodine, poté ještě pan farář posvětil stuhu k praporu.

Po mši svatě ochutnali všichni putovní koláče. Kaple stojí na krásném místě v přírodě u lesa s nádherným výhledem na kopce Šumavy, a proto až pojedete okolo, neváhejte, zastavte se a zajděte se ke kapličce podívat.

Martina Matějková

Pozdrav z Prahy

Vážený p. starosto a páni radní,
jsme s manželkou oba rodáky obce Kolovče (Kolofanti). Do našich 19–20 let jsme také v Kolovči žili se svými rodiči. Pak jsem sám odjel za svou sestrou do Prahy, kde jsem již zůstal. Manželka odjela do Prahy se svou vdanou sestrou, kde pracoval její manžel a též již v Praze zakotvila. Já, K. Tesař (otec mimo jiné bývalý sokolník) a manželka Zdeňka, rozená Trůnková (otec mimo jiné také strážník a matrikář v Kolovči). Při nahlédnutí procházce Prahou v r. 1946 jsme se setkali jako bývalí spolužáci a později došlo ke sňatku. Jsme oba narozeni v r. 1926 a v minulém roce jsme oslavili své DEVADESÁTÉ narozeniny. Oddáni jsme byli dne 14. srpna 1947 v kostele v Kolovči, oddávajícím byl pan děkan Duchek. Dne 14. 8. 2017 se tedy dožíváme „70“ let společného života. Rádi bychom to touto cestou oznámili našim bývalým známým, kamarádům a spolužákům z okolí, kteří ještě žijí a navštěvovali s námi školu v Kolovči. Pokud by se ozvali, úřad městyse Kolovče jim rád předá naši adresu, případně telefonní číslo.

V Praze 3. 7. 2017

Karel Tesař

Děti v Pocinovicích slavily na lodi

V neděli 28. května pořádala ZŠ a MŠ Pocinovice společně s OÚ Pocinovice a dobrovolnými hasiči „Dětský den“ v areálu místního koupaliště. Jako každý rok bylo pro děti připraveno sportovní odpoledne, které doplnila Policie ČR územní odbor Domažlice ukázkou policejních vozů. Děti si mohly prohlédnout vybavení těchto vozů nebo si např. nechat sejmut otisky prstů a také zeptat se na vše, co je zajímalo. Protože bylo letní počasí, byl velký zájem o nafukovací člun, na kterém děti podplouvaly pod proudem vody. Nechyběl ani model hasičské lodi ovládané vysílačkou. Pro nejmenší byl připraven nafukovací skákací hrad, který se dětem velmi líbil. Příjemným a hezkým zpestřením bylo vystoupení tanečního kroužku, který vedla paní učitelka Adéla Fleisigová na ZŠ v Pocinovicích. Za sportovní výkony, které děti celé odpoledne podávaly, dostaly nanuky a občerstvení zdarma. Na závěr dne byla dětem nastříkána pěna, ve které dováděly. Díky počasí a všem, kteří pomohli s přípravou dětského dne, proběhlo celé odpoledne v soutěžním duchu a dobré náladě.

Marie Homolková

Novovesští si vyšlápli Koráb

Každoročně dvakrát pořádá naše obec vycházku. Letošní jarní byla naplánovaná na Koráb. Již od rána sluníčko pěkně hrálo a vydrželo až do odpoledních hodin.

Z Nové Vsi jsme vyrazili na Vítovky, Hlubokou a po cyklostezce do Dobříkova a Branišova. Na Koráb jsme dorazili v odpoledních hodinách a docela vyhládlí. Po dobré večeři jsme vystoupali na vyhlídkovou věž vysokou 29 metrů, odkud byl krásný výhled na kopce Českého lesa, Hoher Bogen a Šumavu. Z Korábu, který není nejvyšším vrcholem (773 metrů) jsme si ještě povylezli na vedlejší kopec Špandavu (774 metrů). Zpět do vsi jsme dorazili pozdě večer.

Dana Sajlerová

Poděkování

Děkuji Domažlické nemocnici, a. s., a jejímu současnému vedení ředitelce Ing. Aleně Vyrutové.

Na oddělení ARO v Domažlické nemocnici jsem byla přijata v kritickém stavu 8. července. Poté jsem se doléčila na tamní interně.

Dovolte mi prosím vyjádřit nesmírné poděkování a úctu k práci sester i lékařů. S péčí, laskavostí a profesionalitou se mně věnovali během umělého spánku 24 hodin denně.

Jsem přesvědčená, že právě díky pocitu bezpečí, který specializovaný tým okolo mě vytvořil, žiji a mohu sepsat toto poděkování. Tři dny jsem byla středem jejich zájmu, ve dne i v noci. I můj manžel ocenil pochopení a vstřícnost, které se mu dostaly.

Zkrátka a dobře v Domažlické nemocnici jsem se z mého pohledu ocitla v nejlepších možných rukou, odborných i lidských.

S respektem a uznáním se před zaměstnanci Domažlické nemocnice, a.s., sklání Růžena Paděrová

Stříbrný mlýn na samém okraji okresu

Stříbrný mlýn naleznete za obcí Pocinovice, na samém okraji domažlického okresu, při silnici směrem k Úborsku, těsně pod soutokem Chodské Úhlavy a Andělice. Původně se nazýval Podkamenný, pojmenování Stříbrný se v loučimských matrikách objevuje po roce 1700.

Mlynář Matouš mlel ve mlýně „Pod kamenem“ pravděpodobně již v 1. polovině 16. století. Svědčí o tom nápis na nejstarším pocinovickém zvonu „panu mlynarzi Matougovic pod kamenem“ s letopočtem 1531. Matouš byl zřejmě donátorem tohoto zvonu, kterým se zvonilo ve dřevěné kapličce na pocinovické návsi před postavením kostela svatě Anny v roce 1806. Pojmenování mlýna pochází od blízké lokality Pod kamenem. Návrší nad mlýnem se dříve v mapách německy označovalo Am Hübel (der Hügel = kopeček) nebo česky U Fertlů, podle na něm ležící úborské samoty č. p. 18 Ferdinanda Budweiser, postavené někdy okolo roku 1830. Český název je doslovným překladem německého Silbermühle. Původně patřil k běhařovskému panství a v roce 1771 mu bylo přiděleno běhařovské č. p. 36. V 80. letech 19. století byl Stříbrný mlýn připojen k Pocinovicím s č. p. 189. V průběhu 18. století se ve mlýně mlynáři střídali poměrně často. Mlynář Jan Blahník, pocházející z Blahníkovy mlýna, se oženil s Kateřinou Šimečkovou z Pocinovic v roce 1707. Po něm mlel Václav Veselák z Pocinovic, Matouš Soběhart, Adam

Blahník, narozený v Loučimi č. p. 31 v roce 1729, Jiří Kunert, narozený v roce 1753 a jeho zeť Martin Weber, Adam Holub a Valentin Kučera. Mlynáři Václavu Kronforstovi z Pocinovic č. p. 121 a jeho ženě Dorotě se zde v roce 1773 narodila dcera Anna a v roce 1776 dcera Alžběta. V roce 1833 zemřel ve Stříbrném mlýně mlynář Ondřej Mlezina, pocházející z Mrákova, který společně s bratrem Josefem od roku 1812 do roku 1829 vlastnil úborský poplužní dvůr.

Karel Pavlík, syn dolnolukavického mlynáře Karla Pavlíka a jeho manželky Ludmily, rozené Fingerové, koupil v roce 1834 Stříbrný mlýn za dědický podíl z otcova mlýna od Lamberta Kacerovského, mlynáře ve Smržovicích. Oženil se se svojí vlastní sestřenicí Barborou, rozenou Rakovou z Prahy, a měl s ní osm dětí. Syn Josef, narozený v roce 1842, se stal otcovým nástupcem ve Stříbrném mlýně. V březnu roku 1849 jela tehdy třiatřicetiletá mlynářka Barbora Pavlíková bryčkou do Pocinovic. V místech, kde se dnes říká U pískovny, se jí splašili koně a těhotná žena utrpěla tak těžká zranění, že jim na místě podlehl. Bude asi náhodou, že o necelých sto let později takřka na stejném místě v roce 1934 zahynul při nehodě na motocyklu její pravnuček Antonín Pavlík. Zanechal po sobě čtyři děti: Oldřicha, Josefa, Romana a Zdeňku. Po tragické smrti manžela Antonína vdova Marie Pavlíková pokračovala za finanční podpory svého švagra MUDr. Josefa Pavlíka v pře-

stavbě Stříbrného mlýna do jeho současné podoby. Na svoji dobu moderní mlýn poháněla elektrická energie, vyráběná vodní turbínou. Do provozu ho uvedli v roce 1936 s pocinovickým č. p. 227. V padesátých letech minulého století byl znárodněn a zakonzervován. Mlynář Oldřich Pavlík pracoval ve svém někdejší mlýně jako hlídač národního podniku Západočeské mlýny a pekárny. Oženil se s Marií Stojecovou z Úborska č. p. 8, která vystudovala lékárnickou fakultu UK. Jejich potomci jsou i současnými majiteli bývalého mlýna.

Strnad Vladimír

Sociální bydlení

Presvědčení, že stát by neměl svými penězi podporovat bydlení v lokalitách se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů, uvedl v život svým pozměňovacím návrhem poslanec Parlamentu ČR Ing. Vladislav Vilímec. Novelou zákona o hmotné nouzi s účinností 2017 je obcím, na jejichž území dochází častěji k porušování veřejného pořádku, vyskytují se zde osoby pod vlivem návykových látek a vlivy nepříznivé působící na děti, umožněno požádat o vyhlášení oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů. Do těchto oblastí nebude stát vyplácet doplatek na bydlení. Opatření zcela jistě zamezí navyšování počtu obyvatel těchto lokalit přistěhováním.

Marie Pluhařová

Tropický den dětí v Kolovči úspěšně vypěnil

V prostoru a v parku u základní školy se konal dětský den. Letošní téma byla "Afrika", proto se jeden pořadatel s ostatními pořadatelkami stylizovali do černošského. I tropické počasí téma podpořilo. Program zahájil pan starosta Kolovče Václav Pergl a předal slovo kolovečským hasičům. První komentovaná ukáзка Kamilou Mrázovou, členkou SDH, se týkala předvedení hasičské výstroje a výzbroje, což bylo postupně oblékáno s vysvětlením na mladého hasiče – figuranta Pétu Zoubka. V tropickém počasí ve finální podobě mít toto vše na sobě byl vskutku od Pěti hrdinský čin.

Následovalo Kamilou komentované vystoupení nejmenších členů SDH Soptíků, kteří ukázali, jak jsou připraveni na záchranu zraněných při automobilové nehodě. Starší děti SDH předvedly hašení zapálené makety domku z krabic. Překvapením pro maminky Soptíků bylo, že musely ukázat, jak dovedou i ony ovládat hadice a začít stříkat. Dokázaly to!

Opoledne probíhaly různé soutěže pro děti, za jejichž splnění dostaly razítko a když jich měly plný počet, mohly si u stánku vybrat odměnu. K radosti nejmenších nechyběla ani velká gumová skluzavka, kde se malým velice líbilo. Na asfaltovém hřišti vystoupila skupina historického šermu ze Staňkova a zde se pak ukončil dětský den netrpělivě očekávanou pěnou, kterou již tradičně poskytují hasiči. Děti se v ní válejí, skákalí a házejí ji po sobě.

Pořadatelé byli TJ Slavoj Koloveč oddíl volejbalu, pionýrská skupina "Kolo" Koloveč a hasiči.

Jana Bartáková

Co se děje v infocentru

Potenciál Kdyňska je ve spolupráci obcí

Mikroregion Kdyňsko zahrnuje 22 obcí. Každá z nich je jiná, má jiný potenciál i různý stupeň ochoty ke vzájemné spolupráci, pokud z toho pro ni neplyne bezprostřední prospěch.

Přesto se postupně daří oslovovat stále více obcí ke společným aktivitám v rámci dobrovolného svazku. Je to zásluhou centra společných služeb, které společně s infocentrem ve Kdyni organizačně zajišťuje projekty s cílem jednotné propagace Kdyňska jako regionu, který má

turistům co nabídnout. Jsou to třeba naučné a tematické stezky, jejichž ucelená nabídka neexistuje nejen na Kdyňsku, ale v celém kraji.

Stejně tak málokdo asi ví, že největší výskyt památných stromů v České republice je v Koutě na Šumavě a jeho okolí. Takových zajímavostí jistě skýtá Kdyňsko mnohem více, jen je přehlízíme nebo nepovažujeme za něco mimořádného.

Současné projekty na podporu cestovního ruchu jsou jen prvním krokem, jenž představí

zatím to, co je víceméně obecně známé, jen v jiných souvislostech. Věříme, že se stanou impulsem k objevování nových, dosud nepublikovaných zajímavostí, které obohatí historii Kdyňska, jednotlivých obcí. Je to i výzva pro každého, kdo ví o jakémkoliv dokumentu, pověsti, či místě, které se může stát zajímavým. Veškeré podněty rádi přijmou pracovníci infocentra.

Sylvia Heidlerová

Vzor série nových propagačních materiálů najdete na poslední straně obálky.

Jak to u nás vypadá, když léto i sezóna vrcholí

V turistickém informačním centru proběhla výstava Historie motorismu na Kdyňsku, která skládala velký ohlas a nadšení u návštěvníků. Úspěch měly exponáty i dobové fotografie přibližující slavné kdyňské závody.

Nyní nabízí TIC krásnou výstavu s názvem Jak se kdysi v Čechách stolovalo. Jedná se o cínové a porcelánové nádoby ze sbírek starožitníka Josefa Haase. Nádoby pochází ze 17.–20. století a ve zkratce přibližuje jeho vývoj. Neméně oblíbené jsou expozice v muzeu a v synagoze. Nabízejí nejen potěchu ducha, ale v těchto parných dnech i těla, neboť oproti okolí mají velice příjemnou teplotu.

Letos navštěvuje Kdyňsko mnoho turistů z východních Čech, vysvětlení pro to nemáme. Mezi návštěvníky je i mnoho turistů ze zahraničí. Početem kilometrů uražených z domova až na Kdyňsko letos vede pán, který se přijel podívat z Austrálie a byl velmi nadšený. Další návštěvou ze zámorí byla dáma z Wisconsinu v USA, která pátrala po stopách svých předků na kdyňském hřbitově a v Zahořanech.

Synagogu navštívil v červnu pár z Vídně, přičemž paní se svěřila, že její předkové pocházeli z okolí Kdyně. Synagoga se jí líbila a doma ve Vídni ji doporučila své kamarádce, která se opravdu zastavila, a to na konci července, cestou do bavorského Bayreuthu na festival Richarda Wagnera. Členové židovské obce v Mnichově byli překvapeni zachovalostí synagogy, neboť synagogy v Německu jsou zejména moderní a postavené v druhé polovině 20. století.

Další manželský pár z rakouského hlavního města se svěřil, že jejich předci pocházeli z okolí Nýrska a i oni vyrazili po jejich stopách na Kdyňsko a Pošumaví. I když nenajdou nic hmatatelného, jsou spokojeni, že zažili atmosféru, která jim je připomínala, a rádi se budou vracet.

Novinkou v sortimentu TIC jsou turistické vizitky s motivem kostelíka sv. Václava v Brůdce a leteckého pohledu na město Kdyně. Zajímavostí, kterou je možno u nás zakoupit je turistická magnetka s fotografií parku a kdyňského muzea. V nejbližší době by mělo TIC Kdyně začít prodávat sběratelské „žluté“ pohlednice s motivem rozhledny na Korábu a stolní kalendáře s motivem rozhleden pro rok 2018.

Všechny zájemce rádi vidíme a těšíme se na ně!

V centru jsme tu pro vás!

Centrum společných služeb Dobrovolného svazku obcí Kdyňsko zahájilo druhý rok svého fungování. Stejně tak jako v roce uplynulém bude i nadále reagovat na potřeby zástupců členských obcí při výkonu veřejné správy a veřejných služeb tak, aby bylo nejen plnohodnotnou servisní organizací, ale i partnerem připraveným pomoci, stejně jako je tomu i ve vztahu k nositeli projektu Svazu města a obcí ČR.

Naše činnost je po celý rok velmi pestrá, od přípravy a realizace projektů, komunikace se školami, přes administrativní pomoc, legislativní a odborné poradenství, propagaci regionu u nás i v zahraničí, pořádání vzdělávacích akcí i občansko-právní poradenství a nejrůznější služby poskytované občanům mikroregionu. Věříme, že spektrum služeb se bude rozšiřovat v návaznosti na aktuální potřeby k plné spokojenosti zástupců členských obcí i občanů.

(css, tic)

Turistické informační centrum: od května do září od 9.00 do 17.00 hodin, o víkendech a svátcích od 9.00 do 12.00 hodin.
Infocentrum@kdyne.cz, tel.: 379 413 555

Zajímají vás recepty našich babiček?

V TIC Kdyně je k dostání neobvyklá kuchařka:

CHUŤ A VŮŇ DOMOVA

Výstava děl dvou českých a čtyř německých malířů ozdobí stěny sálu Muzea přihraničí 14. září. Na organizaci náročnou expozici domlouvá pracovní tým už v předstihu.
Foto Vlastimil Hálek

Rýzmberský hradní guláš – nášup!

aneb Jak to tenkrát bylo... z pohledu Marty Zemanové

V prvním červencovém týdnu jsme byli pár dnů ve Kdyni: hřbitov, česání rybízů v zahradě, setkání se známými. Tentokrát všichni přátelé, se kterými jsme prohodili pár slov, mluvili o „guláši“ – prý byl letos naposled, bylo úplně plno, vzpomínalo se, Vašek Polák se loučil, počasí přálo, kapely hrály. Mám radost, že se všechno vydařilo a mrzí mě, že jsem tam nebyla. Když něco plánujete končit, mělo by to vědět také těch pár lidí, kteří byli na samém začátku. Protože ty začátky nebyly jednoduché, mohlo se na zásluhy několika lidí vzpomínat a poděkovat – i když pochopitelně největší dík patří těm, kteří „guláš“ udrželi v provozu celých těch 32 let.

Divadlo na Rýzmběrku je poprvé zmíněno v Hroubově kronice v roce 1929: to se hrálo na jižním svažitém palouku pod hradem, diváci seděli na jednoduchých dřevěných lavicích i na trávě. V roce 1937 byl ve Kdyni I. regionalistický sjezd a bohatý program poprvé uváděl divadlo v novém amfiteátru pod hradem. Pak byla válka a po válce více než deset let přírodní divadlo usnulo: kopce kolem Kdyně zabrala armáda. Hradní areál přecházel pod správu nových a nových majitelů. Až v roce 1957 byla obnovena letní divadelní scéna už s vybetonovanými schodišti, s patkami pod odnímatelnými lavicemi, s dřevěnou kůlnou, která sloužila jako šatna a sklad. Lampy osvětlovaly přístupovou trasu lesem už od podzámecké cesty, takže se hrálo i večer (Lucerna).

Po úspěšném XI. ročníku RDL 1967 nastala opět pauza a divadlo zarůstalo plevelem a náletovými dřevinami. – Když byl rok 1983 celostátně vyhlášen Rokem českého divadla (100 let od otevření ND v Praze), rozhodlo se vedení SKP ve Kdyni obnovit program na přírodní scéně pod hradem. Od časněho jara tehdy probíhaly přípravné práce. V areálu hradu u věže se tužili turisté, pod hradem v prostoru divadla odpracoval stovky hodin Miroslav Řeřicha z Kouta: byl to takový pracovitý počítávací dělník z Elitexu, a jakmile měl trochu volno a mohl se „vytratit“, naložil na multikáru nářadí a odjel nahoru, kde mnohokrát do večera kopal, plel, uhraboval, vysypával divácké stupně šotolinou, spravil vydrolené schody, nabítil dvě pokladny, natřel zábradlí... Panu Řeřichovi patří můj první velký dík za znovuzprovoznění divadelního areálu. – V roce 1983 se neobnovovalo elektrického vedení: lampy na přístupové cestě lesem byly za ty plané roky vytlučeny vandaly, a tím bylo rozhodnuto, že představení budou pouze odpolední. Do dřevěné kůlny u jeviště byl od hradní věže přiveden proud o 220W provizorně „horem“, aby do zásuvky mohl být připojen magnetofon pro scénickou hudbu či zvuky, nic víc. Tři roky to takto stačilo; diváci se opět naučili na hrad chodit i za divadlem, ochotnické soubory ze Kdyně a okolí tady odehrály Naše furianty, Skřivánka a desítku dalších her.

V zimě 1985/86 přišli oba Potemníci, Zdeněk

i Vašek, že by měli chut' sem pozvat pár spřátelených kapel, jen tak. Že už se zkoušeli poptávat, ale „nahore“ narazili. A zda by to šlo udělat „pod klubem“ třeba na hradě? Proč ne, dáme to do programu divadelního léta, tam se to vytratí. Znála jsem jen pár písniček, které si doma hrál můj sedmnáctiletý syn, který už jezdil na Portu či na Dostavník, a také do mne doma hučel, ať tady něco takového uděláme. Vítala jsem to jako zpestření kulturní nabídky, kterou je třeba jako novinku publiku nabídnout a vyzkoušet, zda se uveče. Kapely ovšem potřebovaly pořádnou dávku proudu 380W, ale to jsem tehdy nevnímala jako problém! Kdybych věděla, co vím dnes (manžel je ing silnoproudař), asi bych to těm Potemníkům tak lehce neslibovala. Začala jsem to zajišťovat jako každou novou programovou akci: někdo udělá technický náskres, zajistí se materiál a bri-

Rýzmberský hradní guláš 2017

gáda několika dobrovolníků, a hotovo! – Pepa Štíbal v Elitexu ochotně slíbil zajistit jednoduchý projekt a rozpis materiálu, ale hned se ptal, kdo to vykope? Celý dlouhý kabel bylo třeba položit do nezámrzné hloubky 80 cm, a od elektrokapličky v podzámeckém sedle až do kůlny k jevišti to je asi 2150-2200 metrů. Bylo tehdy vůbec k dispozici nějaké kopátko? Nevím, a asi by nám je na takovou zbytečnou akci do lesa ani nepůjčili. Jako už kolikrát předtím pomohla armáda.

Můj druhý velký dík proto patří Ivanu Formánkovi, který pod Rýzmbek „zařídil“ na ruční kopání četu vojáků z kdyňské posádky. Především pro mladší ročníky chci uvést, že před listopadem se lidi nedělili na komunisty a disidenty, ale na aktivní a pasivní. Pasivní chovali doma králíky a chodili na pivo, ti aktivní hráli divadlo, provozovali (nejen pro své děti) lyžařské vleky na všech kopcích kolem Kdyně, organizovali turistické pochody, vedli (nejen) dětské zájmové kroužky, byli cvičiteli v Sokole – vše zadarmo! Ivan Formánek jako vždycky pomohl; ne proto, že v klubu byla jeho dcera Jana jako účetní. Už dříve předtím třeba půjčil do Brnířova na „veselici“ velký vojenský menážní stan: půjčil a nechal postavit. Také tam koncem 70. let delegoval odborného střelce s raketami, takže byla veselice na rybníce s ohňostrojem. Ted' dodal pod Rýzmbek vojáky i s nářadím (!!!), kteří denně s chutí

kopali. Byl květen, pak už červen, krásné počasí, kvetly lípy, jízetdáci sušili seno a vojákci byli rádi, že jsou venku z kasáren. Hospodská z Podzámčí jim zajišťovala svačiny a trochu piva, to jsme z klubu zaplatili. Občas je přišel někdo zkontrolovat, přeměřit hloubku, někdy se muselo ještě trochu dokopnout, a už se zároveň mohl zdolat pokládat a zahrnovat kabel do země. Vlastní položení kabelu (s odbočkou k věži, aby turisté mohli používat na hradě silnou míchačku) a uvedení do provozu odborně zajišťovali pan Šmídl a Jiří Konop. Vojáci ještě nahore na jevišti postavili malý půlkruhový stan, pod kterým bylo chráněné pódium pro hudebníky, a který byl jakousi akustickou mušlí směřující zvuk do hlediště. Také ten stan dvě noci nahore hlídali. Dostali tehdy asi dvacet volných vstupenek a dnes jim adresuji bůhvíkam můj třetí velký dík! Bez nich by ten první „guláš“ vůbec nebyl!

Proč toto vůbec píšu? Aby se vědělo. Nejen teď, ale za deset, dvacet let. Aby se to taky pamatovalo správně. Potemníci vydali při 15. ročníku RHG v roce 2000 „malé čteníčko“ vzpomínek na začátky a první ročníky „guláše“, které je, bohužel, plné nepřesností. Proč se nezeptali – vždyť ještě žijí!

Tímto si nestavím žádnou samochválu: pro mne to byla tehdy nová náplň práce, za kterou jsem byla placená; já jsem „guláš“ ani nevymyslela, ani jsem jednotlivé ročníky programově nepřipravovala, protože nejsem ani tramp, ani hudební znalec. Jsem pouze dobrý organizátor a po pěti ročnících RHG jsem koncem roku 1990 z klubu odcházela od dobře rozjeté činnosti. Také jsem ještě „guláš“ ze své Campany trochu finančně podpořila, a ráda! Na fotce hlediště z června 1991 jsem jako divák se svými holandskými přáteli, kteří byli nadšení – hudbou, publikem, krásným amfiteátretem na takovém KOPCI! To víte, Holanďani.

V dalších letech jsem tam byla pětkrát, šestkrát. Náš „guláš“ mě naučil nejen lámání palců, ale seznámil mě s mnoha lidmi, se kterými se občas dodnes vídám i v Praze na koncertech Wabiho Daňka, Jirky Dědečka i jiných, s Karlem Plíhalem jsme se nedávno potkali v Národním divadle, s Hubertákem (Hop trop) jsme se sešli před léty na plesu na Žofíně (a poznali se i v gala).

S nejznámějším kdyňským trampem a spisovatelem Zdeňkem Šmídem jsem se byla před pár lety naposled rozloučit v malém kostelíčku na pražském Proseku. Protože kdo ke „guláši“ jednou čuchne a ochutná, navždy tomu kouzlu propadl.

Proto si uvědomuju, jak je dobré občas něco nového vymyslet a uvést v život, jak je velice správné v tom pokračovat i když (tady doslova) někdy počasí nepřeje a hromy bijí, ale jak je špatné s tím přestávat, když je tu vhodná scéna i dychtivé publikum. Proto věřím, že „guláš“ pod Rýzmbekem se bude vařit dál. Moc mu to přeju a ráda přijdu!

Marta Zemanová, bývalá vedoucí SKP
Modrá hvězda, marta.zemanova@centrum.cz

Koupaliště v Hluboké je ve správě hasičů

Koupaliště v Hluboké je v nájmu místního sboru dobrovolných hasičů. Využívají ho nejen malí hasiči, kteří zde trénují každou středu hru Plamen, ale i ti dříve narození. Mají zde krásné zázemí, např. klubovnu, kterou využívají hlavně na soustředění dětí a různé sportovní a společenské akce. Za poslední roky se zde svépomocí vybudovalo oplocení areálu, pergola, zábavné prvky pro děti, opravil a natřel se kiosky. Odpracovalo se zde sice mnoho brigádnických hodin, ale bez finanční pomoci Městského úřadu ve Kdyňi by to nešlo. Součástí areálu je i víceúčelové hřiště, které má nově upravený povrch. Dají se zde hrát snad všechny míčové hry včetně tenisu. Sezóna na koupališti se pravidelně zahajuje 30. dubna pálením vlastnoručně vyrobené čarodějnice. Jsou připraveny soutěže pro děti, následuje průvod v čarodějnických kostýmech k májce a den končí opékáním buřtů a posezením s kytarou u ohně.

Následuje jedna z hlavních akcí, kterou je Memoriál Františka Voráče. Pořádá se na památku jednoho z významných členů našeho sboru. Tato soutěž v požárním sportu se koná vždy v první polovině června a je zařazena do seriálu Domažlické i Klatovské ligy. Letos proběhl již pátý ročník, který byl pro místní nejúspěšnější. Nejenže obě dětská družstva obsadila první místa, ale starším dětem se povedlo zaběhnout nejrychlejší čas celé soutěže a tudíž jsme získali i putovní pohár.

Na svátek svatého Antonína pořádají místní hasiči pouťovou zábavu. Na konci školního roku se protáhneme při volejbalovém turnaji, který se koná i začátkem září. Sezónu vždy zakončíme hravým Haloveenským odpolednem, během něhož si děti i dospělí vyřezávají různá dýňová strašidélka. Po setmění se s lampiony projdou po obci, opečou si buřty a po výstavce všech výtvorů si ten svůj odnesou. Tím ovšem akce hasičů nekončí. V období, kdy nám počasí nepřeje, se setkáváme v sále místní hospody. Během letošního podzimu se mohou všichni těšit na ochutnávku něčeho dobrého, na divadelní představení, předvánoční posezení a hlavně na hasičský ples, který je každoročně pořádán vždy 25.12. Více informací a fotek z akcí lze zhlédnout na stránkách <https://www.facebook.com/sdhlhuboka/> O areál koupaliště se snaží hasiči za podpory Města Kdyňe náležitě pečovat a zvou všechny nejen k návštěvě romantického místa, ale i na jakoukoli pořádanou akci. Poděkování patří všem, kteří se zde snaží o zvelebení a jakýmkoli způsobem nás podporují.

Hasiči Hluboká V/V

Lhotáci slaví sedmdesátku

Vznik Lhoty se datuje začátkem 13. století za panování Přemysla Otakara I. Lhoty byly zakládány většinou drobnými feudály v okrajových částech existujících vesnic. Jejich zakládání bylo spojeno s obtížnými kultivačními pracemi na méně hodnotné nebo lesní půdě, kterou museli vymýtit. Za to byli obyvatelé osvobozeni na přesně stanovený počet let od dávek, daní a poplatků. Jednalo se o tzv. "lhóty, (lhůty)" polehčení. Tímto způsobem využívala drobná šlechta dosud nevyužitou půdu. Ve Lhotách zpravidla neexistovala feudální sídla a nebyla zde ani centra farní správy. V Čechách a na Moravě je kolem 320 Lhot a Lhotek.

V našem případě tyto výhrady pokračovaly chodským právem. Mnohdy se název osad měnil přidáním jména rychtáře nebo prvního hospodáře. Jindy jejich název určovala zeměpisná poloha, tvar a podobně. Mnohokrát si název přivlastnilo panství.

Naše Lhota se v panství nebo okrese vyskytuje pouze jedenkrát. První doložitelná písemná zmínka je z roku 1325. Naši obci se říkalo Lhota až do roku 1853, kdy bylo pro lepší rozlišení nařízeno používat přívlastek LHOTA U NOVÉ KDYNĚ, v roce 1923 se ruší přívlastek NOVÉ a naše obec se píše LHOTA U KDYNĚ. Toto pojmenování trvá až do začátku druhé světové války.

Rozhodnutím okresního úřadu je od roku 1940 upuštěno od přívlastku „U Kdyně“ a obec nese úřední název LHOTA, Německy MELHUT. Od 1. 7. 1947 CHODSKÁ LHOTA. Nelze opomenout, že jméno naší obce bylo vytesáno, vedle dalších Chodských vsí na pomník J. Š. Baara na Výhledech. Po válce byl pomník, který je dílem Ladislava Šalouna znovu odhalen a na pylonu je již název naší obce v nové podobě. Chodská Lhota. K znovu odhalení došlo 5. 7. 1947.

Dle pamětníků se této události zúčastnilo mnoho obyvatel naší obce, prý přes 200 lidí včetně čtyřiceti Sokolů v krojích. Mnozí občané šli pěšky, jiní jeli vlakem a členové Tělocvičné jednoty Sokol jeli na vozech s koňským potahem. Zbytek včetně dětí vezl pan Otto Strnad nákladním automobilem. Na pomník Baara se v obci vybíralo sbírkou a vybráno bylo 1 270 Kčs. Z obecní pokladny bylo dále doplaceno 3 730 Kčs. Celkem 5 000 Kčs.

Od 30. dubna 1976 došlo ke sloučení MNV Chodská Lhota a MNV Pocinovice na jeden Místní národní výbor se sídlem v Pocinovicích. Začaly pracovat občanské výbory v Chodské Lhotě a na Šteflích. Obec Pocinovice se stala střediskovou obcí, jejíž působení přerušil až rok 1989. Od roku 1990 je obec Chodská Lhota opět samostatnou obcí se svojí samosprávou.

Podobnou historii mají i pomník J. Š. Baara a pomník obětem první světové války ve Lhotě. Oba byly po dobu druhé světové války ukryty před nacisty. Ten J. Š. Baara v Domažlickém muzeu a ten lhotský v kolně Národní jednoty pošumavské, zakopán pod podlahou, zabalen v igelitu. Tehdy byl igelit novinkou pocházející z Německa. Jak vím z vyprávění pamětníků, kterých bohužel stále ubývá, nebyl problém sehnat tuto novinku a pomník do ní zabalit. Po válce se oba pomníky vrátili na své místo i když ten výhledský byl poničený a musel se podrobit opravě.

Po válce nastal rychlý sled událostí spojený s výměnou funkcionářů v čele obce, spojený se založením KSČ a Lidových milicí a postupným vytlačení tzv. tradičních stran.

Poslední významnou událost, kterou zmíním, je rok 1949 a v něm konané volby do Národního shromáždění. Mnoho lhoteckých občanů se „vyznamenalo“ množstvím prázdných lístků, objevily se i různé pohlednice, útržky z novin, to vše bylo ve volebních obálkách. O „vyznamenání“ hovořím proto, že se o Chodské Lhotě mluvilo na ONV i jiných režimem sledovaných úřadech jako o „Bílé Lhotě“.

Jó, Lhotáci, ti měli vždycky svojí hlavu!

Milan Zajíc

Skauti pátrali po STOPÁCH XAPATANU

Na letošní tábor jsme se my, skauti z Prapoříšť, připravovali opravdu důkladně. Loňský rok jsme začali s obnovou táborové stanové základny, která pokračovala po celý rok až do letošního tábora. Podarilo se nám společnými silami sehnat finanční prostředky na nákup dalších 9 nových stanů, celkem jich tedy máme již 14 z 20. Přispěli nejen současní táborníci, ale i ti, kteří kdysi na tábor jezdili jako malé děti, což nás velmi těší. Milým sponzorem se stala firma Dotiko, kde jsme se dověděli, že blízká příbuzná pana ředitele je také skautkou z Prapoříšť a na Hracholusky dlouhá léta jezdila. Krásnou částkou přispěla obec Česká Kubice a mnoho dalších. Všem dárcům bychom rádi poděkovali, moc to pro nás znamená. Díky Vám mě naše děti možnost

Výlet do Českého lesa

Obec Pocinovice ve spolupráci s Městskými lesy Domažlice 10. června uskutečnila celodenní výlet do Českého lesa, kde jsme prošli nejznámější místa pod Čerchovem, nejvyšší horou v Českém lese. Tyto lesy jsou majetkem města Domažlice, proto nám průvodce dělali pan Ing. Jan Benda, ředitel Městských lesů v Domažlicích a pan Josef Černý, zaměstnanec Městských lesů Domažlice.

Zájezdu se zúčastnilo 50 osob, zastoupeny byly všechny věkové kategorie, byl zajištěn autobus, který nás na známá místa vždy dovezl. Výlet jsme započali návštěvou Domu přírody v Klenčí pod Čerchovem, po jeho prohlídce jsme odjeli na nejvyšší vrcholek Českého lesa horu Čerchov, kde jsme vyšli na Kurzovu věž a mohli si prohlédnout dalekou krajinu. Z Pocinovic až na Čerchov nás provázal pan Josef Černý, který se úkolu průvodce zhostil velmi dobře a s velkou ochotou a zaujetím nám vyprávěl o historii i současnosti lesů patřící městu Domažlice. Na Čerchově se k nám přidal pan Ing. Josef Benda a v jeho doprovodu a s krásným vyprávěním jsme navštívili další místa pod Čerchovem, a to Lesní chatu, lokalitu Zámček, rotu na Bystřici, jeden z rybníků na Zelenově a také koupaliště na Babyloně.

Celodenní výlet jsme zakončili společnou večeří v restauraci Pod Branou v Domažlicích. Velké poděkování patří Ing. Janu Bendovi za to, že jsme mohli navštívit a vidět místa pod Čerchovem, o kterých mnozí z nás nic nevěděli

Marie Homolková

spát v krásných nových stanech. V letošním roce s námi u Žebráckého potoka tábořilo 24 dětí. Tematická hra STOPA XAPATANU nás zavedla až do dalekého Mexika, kde děti hledaly tajemné indicie vysvětlující symboly na pergamenu, aby je na závěr dovedly k nalezení sošky boha Xapatanu. Cestu jim znesnadňovali záhadné amazonky a noční jezdci, kteří jim při hrách a soubojích nedali nic zadarmo. Naši skautiči jsou ale cvičení a zocelení bojovníci, všem družstvům se nakonec podařilo zvolit tu správnou sošku a donést ji včas na nádraží, aby za ni získali odměnu. Jsme rádi, že si děti tábor užily, což je pro nás vedoucí největší odměnou za celoroční práci s nimi. V září se tedy těšíme zase AHOJ!

Lenka Hudcová

Parádní hřiště v Zahořanech

Opravené víceúčelové hřiště s umělým povrchem bylo v Zahořanech – v Sedlicích, představeno veřejnosti 30. června. Opět zájemcům umožňuje hrát tenis, malý fotbal, odbíjenou, volejbal, nohejbal a badminton. Ke hře je možno se zaregistrovat na webových stránkách obce Zahořany nebo u hasičů obce Sedlice.

Miroslav Jandečka, starosta obce Zahořany

Kulturní servis

SRPEN

Velkému zájmu bavorské veřejnosti se těší **výstava V. Siky** s názvem **Portréty zvířat, rostlin a lidí**. Skýtá dvacet dva obrazů, v LBV Centru v Nösswartlingu u Furth in Wald vyjma soboty od 9–16 h, do 27. srpna.

• **19. 8. Zahořany**, pouť a poutová zábava v místním kulturním zařízení

• **18. 8. Koloveč**, pouť, oslava výročí 820 let vzniku městyse Koloveč

• **20. 8. Kdyně**, varhanní koncert v kostele

le sv. Mikuláše hraje Jaroslav Tůma od 17 h

• **27. 8. Kdyně**, dechovka Domažlička od 14 hodin v parku Muzea příhraničí

ZÁŘÍ

• **2. 9. Koloveč**, oslava 90 let založení Sboru dobrovolných hasičů Zíchov od 12 hodin, před KD Zíchov

• **9. 9. Koloveč**, rybářské závody, od 7 hodin u rybníka „U Holce“

• **10. 9. Kdyně**, Hudba v synagogách plzeňského regionu, 17 hodin, synagoga

14.9.–7.11. Kdyně, výstava českých a německých malířů v sále Muzea příhraničí

• **16. 9. Koloveč**, slav. uvedení nového hasičského vozu v 9 h před hasič. zbrojnicí

• **16. 9. Nová Ves**, Cestopisná přednáška „Indie – země kontrastů“ od 17 hodin, přednáší Z. Hynčík

• **17. 9. Pocinovice**, Pout' u Dobré vody mše začíná v 11 hodin

• **22. 9. Kdyně**, 4. koncert KPH 2017 od 19 hodin v Sokolovně, violoncello Michaela Fukačova

ŘÍJEN

• **7. 10. Nová Ves**, O pohár starosty SDH, od 11.00 hod. na hřišti nad vsí

• **7. 10. Zahořany**, Beseda se seniory od 14 hodin v kulturním domě v Zahořanech

• **7., 13. a 14. 10. Koloveč**, divadelní představení „Urologie“ 19 h v KD, KOLOFANTÍ

• **14. 10. Nová Ves**, podzimní vycházka

• **16. 10. Kdyně**, 5. koncert KPH od 19 hod. v sokolovně, koncert k počtě I. Vilímcové

Ovace ve stoje pro bratry Vilímcovy

V rámci navazování partnerství s dalším bavorským městem Beratzhausenem pořádalo kdyňské infocentrum v tamním sále koncert českých umělců, kdyňských bratrů Vilímců. Jejich dvouhodinové vystoupení se konalo v úvodu kulturního léta a mělo obrovský úspěch. Přinášíme překlad článku z německých novin:

Již při potlesku před přestávkou bylo zřejmé, jak byli diváci nadšeni z uměleckého vystoupení bratrů Vilímců. Na konci koncertu po skladbě „Cikánská pro violu a klavír, op. 20“ od skladatele Pabla de Sarasate nebylo možné potlesk zastavit. Publikum vstalo a věnovalo houslistovi Miroslavu Vilímcovi doprovázeného Vladislavem Vilímcem potlesk ve stoje za toto mistrovského umění, jak potvrdil kulturní referent Michael Eibl. Bratři Vilímcovi předvedli působivý večerní koncert s díly Ludwiga van Beethovena, Josefa Suka a Dmitrije Šostakoviče. Koncertem hudebníků ze Kdyně bylo zahájeno 9. Mezinárodní sympozium Evropského spolku Beratzhausen. (red)

SRPEN 2017

23. 7. – 14. 8. – DOVOLENÁ
15. a 16. 8. ve 20 h – PASAŽÉŘI (USA)

18. a 19. 8. ve 20 h – MASARYK
22. a 23. 8. ve 20 h – PADESÁT Odstínů TEMNOTY (USA)

25. a 26. 8. ve 20 h –
ZAHRADNICTVÍ: RODINNÝ PŘÍTEL (ČR)

29. a 30. 8. ve 20 h – ŠPUNTI NA VODĚ (ČR)

ZÁŘÍ 2017

1. 9. v 17 h – ŠPUNTI NA VODĚ
2. 9. ve 20 h – ŠPUNTI NA VODĚ
5. a 6. 9. ve 20 h – RYCHLE A ZBĚSILE 8 (USA)

8. a 9. 9. v 17 h – MIMI ŠÉF (USA)
12. a 13. 9. ve 20 h – ZTRACENÉ MĚSTO Z (USA)

15. a 16. 9. v 17 h – ŠMOULOVÉ: ZAPOMENUTÁ VESNICE (USA)

19. a 20. 9. ve 20 h – ŽIVOT ZA ŽIVOT (Francie)
23. 9. ve 20 h – KRÁSKA A ZVÍŘE (USA)

26. a 27. 9. 20 – THE CIRCLE (USA)

KDYŇSKO = informační zpravodaj
vydává: Dobrovolný svazek obcí Kdyňsko
Adresa redakce:

TIC Kdyně, Nádražní 314, 345 06 Kdyně
e-mail: heidlerova@tiscali.cz,
infocentrum@kdyne.cz

Za obsah zpravodaje odpovídá vydavatel.
Redakční rada DSO Kdyňsko si vyhrazuje právo příspěvky nezveřejnit, krátit a redigovat.

Odpovědná redaktorka: Sylva Heidlerová
Evidence periodického tisku pod č. MK ČR
E 15943
uzávěrka příštího čísla: 22. 9. 2017

První stuha ve Starci

Rodáci se sjeli do Starce v sobotu 5. srpna, aby společně oslavili 620 let od založení obce a 90 let výročí založení SDH Starec. Při této příležitosti byla slavnostně otevřena a vysvěcena ve Starci nová hasičská zbrojnice a na starecký hasičský prapor přidali první slavnostní stuhu.

Lenka Bečvářová

Tanaberku bylo 300 let

Přes 700 návštěvníků se za krásného počasí vydalo na vrch Tanaberk, kde už 300 let stojí barokní kostel svaté Anny. A kdy by měla být vhodnější příležitost k oslavě tak významného jubilea než o svátku sv. Anny, na anenskou pouť, která letos vyšla datem na neděli 30. července.

Když v roce 1717 dokončil italský stavitel Marco Antonio Gilmetti barokní kostel sv. Anny na Tanaberku, jistě ho nenapadlo přemýšlet nad tím, jaký osud tento kostel čeká. O historii kostela, o poutním místě na Tanaberku vyprávěli v dopoledním programu Luděk Krčmář (Západočeské muzeum v Plzni) a Kristýna Pinkrová (Muzeum Chodska v Domažlicích). Obě přednášky a také výstava fotografií s průřezem 300 let kostela sv. Anny připomněly pohnutou historii tohoto poutního místa. V okolí kostela bylo postaveno sedm prodejních stánků, které obsadili držitelé tradičních řemesel a zruční kreativci. Nemohl chybět ani vlastní stánek spolku Tanaberk, který nabízel kromě poutových koláčů také upomínkové předměty připomínající samotný poutní barokní kostel sv. Anny na Tanaberku.

Krátce po jedné hodině odpoledne se rozezněl zvon, který zval do kostela. Tam přivítal poutníky starosta městyse Vseruby a zároveň předseda spolku Tanaberk Václav Bernard. Nato přivítal také všechny přítomné pan farář Miroslav Kratochvíl, který sloužil slavnostní poutní mši svatou.

Lidé, kteří si po mši chtěli sednout a poslechnout koncert dechové hudby Horalka a zhlédnout vystoupení Chodského souboru Mrákov, měli co dělat, aby našli volné místo ve stanu nebo na lavičkách. Oba velké stany byly obsazené a tak mnozí návštěvníci vyřešili posezení přímo piknikově na trávě pod památnými lípami.

„Rád bych poděkoval všem, kteří o kostel a okolí poutního místa na Tanaberku pečují, podílí se na přípravách a organizaci různých kulturních, společenských a duchovních akcí. Velké díky patří panu faráři Miroslavu Kratochvíli, všem aktivním členům spolku Tanaberk, městyse Vseruby, městu Kdyně a obci Nová Ves. Děkuji rovněž panu Štěpánu Bečvářovi, panu Václavu Schleissovi, firmě DOHAS s.r.o., Plzeňskému kraji, Evropským fondům a členům spolku Tanaberk za jejich mimořádné členské příspěvky a finanční podporu. Děkuji paní Husníkové a panu Husníkovi za to jak přistoupili k návrhu směny pozemků, díky které mohla být postavena polní cesta. Děkuji za toleranci z jejich strany při pořádání akcí zde na Tanaberku, kdy je strpěno parkování na jejich pozemcích. Děkuji JSDHO Vseruby a zaměstnancům ÚM Vseruby, kteří pilně pracovali na přípravách této akce a následném odklizení. Velmi si Vaši podpory a pomoci vážíme!“, dodal závěrem starosta městyse Vseruby Václav Bernard.

(městys Vseruby)

Volejbal hráli na Podzámčí

Turnaj amatérských volejbalových družstev o šunkové sele se odehrál 5. 8. na Podzámčí. I letos zvítězilo družstvo z Blížejova. Občerstvení a organizaci zajišťovali místní dobrovolní hasiči. (mp)

Pozvání do Černého orla

Restaurace a pension Černý orel ve Kdyni Vás srdečně zve k příjemnému posezení v klidném prostředí. Restaurace má kapacitu cca 150 míst. Zajišťujeme svatební hostiny, oslavy narozenin, školní srazy, firemní večírky a jiné podobné akce. Pokud si budete přát, pomůžeme Vám zajistit i hudební produkci. Pension má 12 moderních pokojů a 3 apartmány, z toho dva s vlastní saunou. Vlastní WC a koupelna je u každého pokoje samozřejmostí.

Myslíme i na náročnější zákazníky a proto Vám nabízíme přípravu jídel na objednávku a samozřejmě si jakékoliv jídlo můžete odnést i s sebou. Vaříme pro Vás z masa a zeleniny od regionálních dodavatelů. Podporujeme malé farmáře a snažíme se žít a jednat v souladu

s přírodou. Poctivě třídíme odpad a nepoužíváme palmový olej. Naše dodavatele osobně známe a prověřujeme a tím Vám garantujeme nejvyšší kvalitu námi upravovaných surovin. Věříme, že od nás budete odcházet spokojeni.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

Kdyňsko v parném létě

SDH ve Slavíkovcích pořádá "den" pro děti ze Slavíkovců a jako vždy i pro všechny z okolí. Dorazilo jich 24, ale vše se zvládlo. Připravili jsme jedenáct soutěžních úkolů a navíc jsme měli zapůjčené nafukovací skákadlo! A pak už ceny, občerstvení, opečené selátko a šťastné děti. *Jíří Vogeltanz*

Začátkem června se v Úsilově konal 3. pohádkový les. Děti plnily úkoly na stanovištích, čekala na ně nejen sladká odměna. Věřím, že si všichni zúčastnění užili odpoledne stejně jako pořadatelé. TJ Sokol Úsilov děkuje všem dobrovolníkům. *Tereza Rážová*

Na nádvoří muzea ve Kdyni po roce opět skvělý koncert hudební skupiny THE DROPS! Děkujeme všem fanouškům a fanynkám a všem lidem, kteří se podíleli na skvělé show, a pomohli tak vytvořit vynikající atmosféru. Těšíme se za rok. *THE DROPS.*

Obecní úřad Kout na Šumavě spolu s hasiči, fotbalisty, volejbalovým oddílem a myslivci pořádá dětský den. Připravili sedm stanovišť s úkoly, nechybělo malování na obličeje. Odpoledne provázela hudbou pan Justik. *(hk)*

Poznáváme Kdyňsko

DOBROVOLNÝ SVAZEK OBČÍ
KDYŇSKO
mikroregion

NAUČNÉ STEZKY

6

Dobrovolných svazek obcí Kdynska ve spolupráci s infocentrem vydává novou sérii propagačních materiálů pro turisty. Texty ve skládačkách jsou doplněny německým překladem. *(vh)*